

NOVEMBER

DE FAGORGANISERTES KAMPORGAN

De fagorganisertes krav idag:

REPRESENTANTER FOR DEN AKTIVE KRIGSPOLITIKKEN
INN I DEN ILLEGALE LEDELSEN!

Den frie Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon har rettet et skriv til forbund, foreninger og underavdelinger hvor det slås fast at «situasjonen på heimefronten nå blir mer og mer tilspisset, og at det derfor nå mer enn noen gang kreves enighet, disiplin og lojalitet over hele linjen». I forbindelse med dette pekes det på nødvendigheten av «en enhetlig ledelse i forståelse med landets lovlige regjering». «Det er en bydende nødvendighet at alle gode krefter som arbeider for samme mål: Et fritt, demokratisk Norge, i full forståelse av situasjonens alvor, samordnes slik at all tvil og forvirring opphører. Ethvert forsøk idag på å splitte kreftene fordømmes.»

Dette er kommet til uttrykk innen alle grener av motstandsbevegelsen i Norge, fordi erfaringen har lært oss at styrken og enheten i den nasjonale front må utvikles videre. Vi må skape enighet, disiplin og lojalitet over hele linjen, også innen de ledende organer på heimefronten. Dette kan bare skje ved at det også blir opptatt representanter for den aktive politikk i heimefrontens ledelse.

I skrivet fra Den frie Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon blir det hevdet at vi har et slikt enhetlig førerskap i og med heimefrontens ledelse. Men sitter det i denne representanter for alle de dominerende retninger i norsk politikk idag? Er forkjemperne for den aktive motstandsbevegelse representert? Nei, dette er ikke tilfelle på tross av at alle gode nordmenn idag ønsker og innser nødvendigheten av en enhetlig ledelse av de kjempende og byggende krefter i landet. — Å overse eller avvise den positive tanke å samarbeide alle gode krefter, må bety å opprettholde kimen til fortsatt svekkelse og splittelse av heimefronten, og skal parolen om enighet, disiplin og lojalitet kunne følges av hele folket, må enigheten, disiplinen og lojaliteten først virkelig gjøres i ledelsen av heimefronten og i ledelsen av alle faglige utvalg innbefattet Den frie Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon. Da først kan vi fullt ut «samle oss under heimefrontens ledelse og hver på vår post gjøre vårt ytterste og sette alle krefter inn» — som det heter til slutt i skrivet fra Den frie Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon.

DIN innsats idag avgjør Norges framtid!

U. B. BERGEN

Ms. 16/1. 21

ILLEGAL FAGFORENINGSKONTINGENT

I en skrivelse til «Friheten» sier en innsender at det fremdeles hersker tvil og uenighet på arbeidsplassene om hvilke rettigheter man har krav på om man betaler sin fagforeningskontingent illegalt. Det er de som tror at de mister noen av sine rettigheter fordi de slutter å betale kontingenten til naziorganisasjonen. Det må nå være helt klart for alle at parolen om at fagforeningskontingenten skal gå til den illegale fagbevegelse skal følges. Og at dette ikke innebærer noensomhelst tap av opparbeidede eller vundne fordeler, men snarere tvert om.

På enkelte arbeidsplasser er det dessverre endel av de gamle tillitsmennene som driver på i den gamle leia med å pukke på ordlyden i de gamle bestemmelser om at utbetalinger ikke må finne sted hvis ikke boka er i jorden o.s.v. Det er tildels disse

folkene, som ikke kan eller vil skjønne at fagorganisasjonen nå arbeider under ekstraordinære forhold og sjølsagt må innrette seg deretter, som er skyld i de misforståelser innsenderen påpeker. De tillitsmenn som ennå driver på med førkrigsforholdene, de som bragte fagorganisasjonen så megen skam og skade og som ikke følger den illegale fagbevegelses paroler, må skiftes ut med menn som bedre forstår sin tid.

Det å stenge ute nye medlemmer, nekte utbetaling av rent formelle grunner o.s.v. må ikke forekomme.

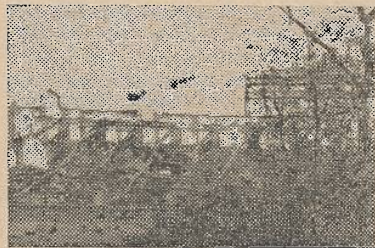
STRÅLENDE SABOTØRBRAGD I DANMARK

I den tyske Avedoreleiren i Danmark er det spilt en køpenikiade i stor stil.

En lastebil med 400 kg trotyl kom kjørende inn mot Kjøbenhavn for å hente ytterligere 1400 kg. Plutselig sto det 4—5 bevapnede menn foran vognen, stoppet den, kommanderte bilens fører og 4 arbeidere «hands up» og overtok kjøringa. Sabotørene hadde fått greie på at bilen skulle til Avedoreleiren og vilde selv gjennomføre den.

Bilen ankom derfor som bestemt til den tyske leiren. I all stillhet siktet sabotørene på arbeiderne, som spilte sine roller uklanderlig. Arbeidsformannen viste første tyske vaktposten sitt legitimasjonskort og den andre sin fullmakt. Med tysk vaktpost på stigbrettet kjørte vognen fram til depotet, og med hjelp av tyske soldater lastet sabotørene og arbeiderne de 1400 kg trotyl til de øvrige 400. Under tysk honnør kjørte vognen ut gjennom sperringen.

LAKSEVÅG

Kloss innpå sivilbebyggelsen i Laksevåg hadde tyskerne sin største ubåtbas. Ved det allierte flyangrepet mot dette krigsviktige målet, led tyskerne følelige tap. Bildet viser ruinene av ubåtverftet. I sjøen utenfor er restene av tyskernes torpedonett.

STANS DEN TYSKE TRANSPORTEN!

«Hvilke enorme verdier de setter på spill.» «Tro hvor mange tusen kroner hver enkelt mine og hver enkelt bombe koster?» «For ikke å snakke om torpedoene da.» «Og hvilken risiko flyverne tar når de fullfører toktene sine tvers gjennom fiendens sperreild.» — Slik omtrent lyder de mest vanlige replikkene etter at sirenene har varslet flyalarm og vi hører smellene fra bomber, skyts og granater og underduren fra våre fly. Det er en udelt beundring og begeistring som strømmer opp mot de dristige flyverne fra den undertrykte befolkningen i Norge.

Men hvorfor løper flyverne denne store risikoen her oppe så langt fra selve fronten? Hvorfor ofres millioner og atter millioner kroner på minelegging av fjordene og bombing av havneanlegg? Jo, for å stanse fiendens skipsfart på Norge. For å hemme de militære transportene og for å hindre skipingen av stjålet mat og stjålne råvarer og industriprodukter fra Norge. Så viktig er altså denne transporten for tyskerne. Så viktig er det altså for våre allierte at den hemmes — at den stoppes!

Dette er situasjonen for Norge idag. Dette er bakgrunnen for at det tar til å komme resultater også fra sabotører i Norge, at hundretusenvis av liter med bensin skaffes av veien for tyskerne, at knottfabrikker settes ut av stand til å produsere at det legges hindringer på alle måter for de fiendtlige transportene.

I hvilken grad denne sabotasjen rammer et av de mest sårbare punktene for den tyske krigsmaskinen, framgår tydeligst av den hysteriske tonen i nazipressen. «KATASTROFE FOR BILTRAFIKKEN I VESTFOLD. Fylket praktisk talt uten bilknott etter sabotasjehandlingene», står det med fete typer på første side i alle naziavisene. På en pressekonferanse for anledningen fikk avisene ordre om å male ut om hvordan denne sabotasjen bare rammet nordmennene, «for tyskerne produserer sjøl den knotten de trenger» — så, hvorfor rekvirerer de da så mye fra de norske produsentene? Videre, det er snaut med sukker fordi sabotasjen mot knottfabrikkene hindrer transporten — så, drives da de tyske skipene med knott?

Heimefrontens ledelse har gitt klar beskjed. På grunn av de tyske rekvireringene — den tyske avhengigheten av bilknott som drivstoff — er det absolutt forbudt å starte nye knottfabrikker. De gamle bedriftene skal på alle måter sabotere leveransen til tyskerne, men sørge for at patrioter som vil skaffe maten fram til den norske sivilbefolkningen får knott.

Dette er ubetingede krav fra heimefrontens ledelse, og etterkommes ikke kravene, så er det en plikt for hver norsk patriot å sørge for at det blir tatt forholdsregler som er effektive.

Nå gjelder det et slag mot et sårbart punkt i selve den tyske krigsmaskinen!

Er alt gjort på din bedrift for å skaffe produktene fra bøndene inn på arbeidsplassen og til hjemmene!

Husk det er av stor betydning at maten unndras tyskerne og kommer det norske folket til gode. Og til rimelige priser.

DÅRLIGE NORDMENN

Under denne rubrikken fortsetter vi med å offentliggjøre arbeidsplasser og personer som direkte og indirekte går fiendens ærender.

Forholdene ved Foss Jernstøperi er ikke på langt nær bra. Under hele okkupasjonstiden har lederne, disponenten, den daglige ingeniørleder, støperimesteren og hans sønn samt formann B. fortsatt sin førkrigsoppjaging av arbeidstempoet.

Alle metoder blir brukt for å presse arbeiderne til større ytelser med profittbegjær som hoveddrivkraft og med en lakeimentalitet som fortjener den største forakt. At påkjenningen og kravene til arbeidernes helse og lojalitet blir uforholdsmessig stor under slike arbeidsforhold er sjølsagt. Og stemningen har derfor også lenge vært på bristepunktet.

Få øyeblikkelig slutt på de for nordmenn uverdige forhold ved bedriften.

På Kampens Mek. Verksted er direktøren (Hartner) visstnok ikke medlem av nazipartiet, det er han for lur til, men han er av den utiltalende typen som står med et ben i hver leir. Og når det gjelder å tjene penger er ikke noe middel for simpelt. Han oppdaget nokså snart at det vilde bli bruk for visse anleggsmaskiner, og begynte produksjonen av disse til tross for at verkstedet før krigen ikke hadde laget en eneste slik maskin. Ingen er i tvil om for hvem disse maskiner arbeider idag. Hele tiden lar direktøren mer eller mindre fordekte tyske ordres ha fortrinnsrett for annet arbeide. Slik er han overfor landets fiender. Men når det gjelder bedriftens arbeidere og funksjonærer viser han et annet ansikt. Når det i en vanskelig tid som denne blir rettet den mest beskjedne henvendelse om

å være behjelpelig med innkjøp av mat o.s.v., blir det møtt med vrangvilje og til og med motarbeidet.

Og som mesteren så og hans svenne. Kontorsjefen (Paulshus) assisterer direktøren etter beste evne, og arbeiderne finner ikke sterke nok uttrykk til å karakterisere mannen og hans opptreden. Og formannen i plateverkstedet går så langt i sin tjenesteiver at han truer arbeiderne med Grini.

Stem tonen og tempoet ned, mine herrer, ellers kan det gå galt!

Ved Oslo Østbanestasjon er det endel funksjonærer som er altfor ivrige i tysk tjeneste. Det gjelder noen skiftekonduktorer og formenn.

De har overtatt de arresterte jernbanefolks stilling, jager på arbeiderne og henger over dem hele dagen.

Hvis det ikke øyeblikkelig blir slutt på dette forhold, vil vedkommendes navner bli offentliggjort her i bladet.

Ta dette som en siste advarsel.

VANN I ØRKENEN — POTETER I NORGE

Det fortelles fra pålitelig hold at bøndene idag helst selger sine poteter på «svartebørsen» til priser som ligger 100 % eller mere over maksimalpris. Det minner oss om en historie fra en annen krig, hvor det fortelles at under et felttog i ørkenen hadde en enkelt tropp satt seg i besittelse av den eneste tilgjengelige oase, og til tross for at soldatene holdt på å tørste ihjel, nektet de å utlevere vann for soldatene hadde gitt fra seg alle sine penger og verdigjenstander. Det fortelles intet om nasjonaliteten til disse høkere, men det skulle ikke forundre oss om de ved nærmere gransking ville vise seg å være visse norske bønder.